

תת"ע 9150/04/21 - אדיר מאור מנשה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 9150-04-21 מדינת ישראל נ' מנשה

בפני
המבקש:
נגד
המשיבה:
כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
אדיר מאור מנשה
מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

- ביום 16.4.21 נערכו כנגד מר אדיר מאור מנשה (להלן: "**המבקש**") כתב אישום והזמנה לדין שמספרם 30251625874 (להלן: "**הדו"ח**") בגין נהיגה במהירות העולה על המהירות המרבית המותרת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**"). במסגרת הדו"ח כאמור, זומן המבקש לדין בעניינו ליום 6.1.22 בשעה 09:30.
- ביום 6.1.22 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש ולאחר שהוצג אישור מסירה כדין, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושתו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,500 ₪, פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חודש וכן פסילה לתקופה של שלושה חודשים על תנאי למשך שלוש שנים (להלן: "**פסק הדין**").
- ביום 17.1.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

- המבקש טוען כי הוא פנה למשרד בא כוחו עוד ביום 18.4.21 על מנת שייצג אותו בהליך דנן. אולם, עקב תקלה (חריגה מאוד) במשרד בא כוחו, מועד הדיון לא נרשם ביומן.
- בהקשר זה מוסיף המבקש ומציין כי הוגשה על ידי בא כוחו בקשה לביטול פסילה מנהלית (בפ"מ 6549-04-21 **מנשה נ' מדינת ישראל**) אשר נמחקה בסופו של יום.
- כמו כן, לטענת המבקש, ייגרם לו עיוות דין אם ההרשעה תיוותר על כנה מכיוון שהוא כופר בביצוע העבירה ומפנה לתגובתו במעמד רישום הדו"ח (אך נמנע מלצרף את העתק הדו"ח על מנת שבית המשפט יוכל להתרשם מהדברים כאמור). כמו כן, המבקש מפנה לכך שריצה בגין העבירה בה הורשע 30 ימי פסילה מנהלית.
- המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי אין מחלוקת על כך שהמבקש זומן כדין למועד הדיון ביום קבלת הדו"ח.

בהקשר זה מדגישה המשיבה כי "טענות משרדית" אינה מהווה נסיבה מיוחדת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

8. ביחס לטענה בדבר עיוות דין, מפנה המשיבה לכך שהושתה על המבקש פסילה בת חודש ימים בלבד. זאת, חרף בקשתה להפעלת פסילה מותנית בת חודשיים אשר הושתה על המבקש ארבעה ימים בלבד טרם ביצוע העבירה (במסגרת תת"ע 3573-11-20 **מדינת ישראל נ' מנשה** (12.4.21)). ודוק, עיון בפרוטוקול הדיון מיום 6.1.22 אינו מלמד על בקשה כאמור מטעם המשיבה ואף לא על הפניה להליך במסגרתו הושתה הפסילה המותנית כאמור.

ג. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

9. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:
- "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".**
10. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.
11. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "**הלכת איטליא**").
12. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם, הרי שכל טענת המבקש מתמצה בכך שאי התייצבותו למועד הדיון נבעה מטעות משרדית במשרד בא כוחו בעקבותיה לא נרשם מועד הדיון ביומן. אולם, כפי שנקבע **בהלכת איטליא**, טעות משרדית של עורך הדין המייצג את הנאשם (המבקש) אינה מהווה נימוק של ממש לאי התייצבותו לדיון באופן המצדיק את ביטול פסק הדין:
- "על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדיון. שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון (ראו ר"ע 418/85 הנ"ל [5]). דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו."**
13. זאת ועוד, הרי שהדו"ח נמסר לידי של המבקש ולא יכולה להיות מחלוקת על כך שמועד הדיון היה ידוע לו. במצב דברים זה, אף אם בא כוחו לא התייצב לדיון עקב אותה טעות משרדית נטענת, הרי שאין כל הצדקה לאי התייצבותו של המבקש עצמו. ודוק, לא יאה זה ראוי לקבוע כי עם פנייה לקבלת ייצוג משפטי פורק מעליו הנאשם כל אחריות להתייצבות לדיונים העתידיים להתקיים בעניינו (זאת, אף מבלי להתייחס לכך שהוגשו לתיק

בית המשפט שני יפויי כוח שונים, שאינם נושאים תאריך או מספר/מהות הליך, וקשה להסתמך עליהם בקביעה אי מתי פנה המבקש לבא כוחו על מנת להסדיר ייצוג כאמור ובאיזה הליך).

14. משלא נמצאה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש, עלינו לבחון האם דחיית הבקשה עלולה לגרום לעיוות דין. לטעמי, בנסיבות העניין, התשובה לכך שלילית. זאת, בין היתר, בהתחשב בכך שכפירת המבקש בביצוע העבירה הינה כפירה כללית שהועלתה בעלמא ואף מבלי שנתמכה בתצהיר. דברים אלה מקבילים משנה תוקף שעה שהמבקש הפנה ל"תגובתו" במעמד רישום הדו"ח אך נמנע מלפרט את הדברים כאמור ומלצרף העתק הדו"ח על מנת שבית המשפט יוכל להתרשם מדברים אלו. לא זו אף זו, הרי שבעוד שהמבקש ציין כי הבקשה לביטול הפסילה המנהלית "בסופו של יום נמחקה", הוא נמנע מלציין כי הבקשה נמחקה לאחר שהוא (כמו גם המשיבה) לא התייצב לדיון כנדרש - דברים המעלים תהייה בדבר כפירתו של המבקש בביצוע העבירה. לכל האמור, מצטרפת העובדה שהעונשים שהושתו על המבקש מצויים במתחם הענישה הראוי לעבירה בגינה הורשע. זאת, גם בהתחשב בפסילה המותנית שהושתה עליו ארבעה ימים קודם לביצוע העבירה נשוא ההליך דנן (אף אם בית המשפט לא היה ער לכך במועד מתן גזר הדין).

15. **לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.**

16. **עיכוב ביצוע גזר הדין, כפי שניתן ביום 17.1.22, מבוטל בזאת.**

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשפ"ב, 24 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.